

ผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3

THE EFFECTS OF INTEGRATING DAILY LIFE ACTIVITIES INTO LEARNNG EXPERIENCES TO ENHANCE MATHEMATICS ACHIEVEMENT AND SKILLS OF KINDERGARTEN LEVEL 3 STUDENTS

สุดารัตน์ สารรัมย์^{1*}

SUDARAT SARARAM^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียนและ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนหนองม่วงชมพูทอง จำนวน 32 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์บูรณาการในกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบบูรณาการ ; กิจกรรมประจำวัน ; ทักษะทางคณิตศาสตร์

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Master Student of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University.

* Corresponding Author, Email: Kobnoi1757@gmail.com

Received: Sep 30, 2025, Revised: Nov 7, 2025, Accepted: Nov 15, 2025

ABSTRACT

The purposes of this research were: (1) to compare the mathematical achievement of kindergarten level 3 students before and after receiving integrated daily activity learning experiences, and (2) to compare the mathematical skills of kindergarten level 3 students before and after participating in the integrated daily activity learning experiences. The target group consisted of 32 kindergarten level 3 students from Nong Muang Chomphu Thong School, semester 1, academic year 2024, selected by purposive sampling. The research instruments included lesson plans integrating daily activities, a mathematical achievement test, and a mathematical skills test. The data were analyzed using mean, standard deviation, and a paired-sample t-test.

The results revealed that: (1) the post-test scores of mathematical achievements were significantly higher than the pre-test scores at the statistical significance at the .01 level and (2) the post-test scores of mathematical skills were significantly higher than the pre-test scores at the statistical significance at the .01 level.

Keywords: Integrated Learning Experiences ; Daily Activities ; Mathematics Skills

บทนำ

ช่วงวัยปฐมวัยถือเป็นช่วงสำคัญในการวางรากฐานพัฒนาการของมนุษย์ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะนักเรียนอายุ 3-5 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงที่สมองมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว หากนักเรียนอนุบาลไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะจากครอบครัวที่มีข้อจำกัดด้านโอกาสหรือทรัพยากร ย่อมส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระยะยาว การพัฒนาทักษะพื้นฐานอย่างทักษะทางคณิตศาสตร์นั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ซึ่งเป็นช่วงเตรียมความพร้อมสู่ระดับประถมศึกษา (คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา, 2564)

จากการประชุมประจำปี 2566 โรงเรียนหนองม่วงชุมพุกทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ในระดับอนุบาล คือ นักเรียนขาดความเข้าใจในแนวคิดคณิตศาสตร์เบื้องต้น เช่น การนับ การจำแนก หรือการเปรียบเทียบ ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการจัดประสบการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนในวัยนี้ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจำเป็นต้องหาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความรู้และทักษะของ

นักเรียนในระดับอนุบาล ซึ่งจะเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในชั้นเรียนที่สูงขึ้นได้ (โรงเรียนหนองม่วงชุมพุกทอง, 2566)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล พบว่านักเรียนวัยอนุบาลเรียนรู้ได้ดีที่สุดผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การกิน การแต่งตัว การเล่นเกม หรือการจัดเก็บของใช้ ซึ่งล้วนสามารถสอดแทรกแนวคิดทางคณิตศาสตร์ได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยบูรณาการกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันจึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนปฐมวัย ทั้งยังสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่มุ่งพัฒนานักเรียนระดับอนุบาลแบบองค์รวม และเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยเฉพาะในด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ อีกทั้งยังเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเรียนรู้ของบุตรหลาน สร้างความเชื่อมโยงระหว่างบ้านกับโรงเรียน และทำให้การเรียนรู้ขยายออกไปสู่บริบทจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง(กระทรวงศึกษาธิการ, 2562; กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2561; ทิศนา ขัมมณี, 2562)

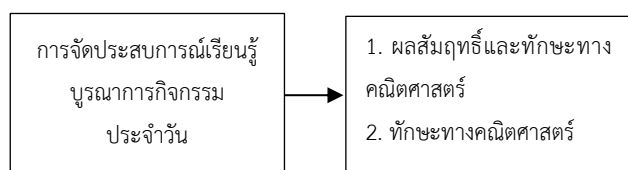
จากแนวคิดและสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลของการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดย

บูรณาการกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยมุ่งหวังให้ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัย และส่งเสริมศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์บูรณาการในกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์บูรณาการในกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนหนองม่วงชุมพุดทอง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 32 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การศึกษาลมวัย จำนวน 15 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 เป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยมีข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 15 ข้อ ทักษะทางคณิตศาสตร์ 15 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3
2. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียน อนุบาลปีที่ 3
3. นำแผนการจัดประสบการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ นำไปปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพ โดยการประเมินใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ
4. ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแผนการประสบการณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและปัญหาระหว่างการจัดประสบการณ์เพื่อนำไปแก้ไขก่อนใช้จริง
6. นำแผนการจัดประสบการณ์ที่แก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบแก้ไขให้เป็นฉบับสมบูรณ์
7. จัดพิมพ์แผนการจัดประสบการณ์พร้อมเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการจัดประสบการณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ก่อนเรียน
2. เมื่อเสร็จสิ้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t - test (Dependent Sample)

ผลการวิจัย

การจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 มีการจัดประสบการณ์นักเรียนได้เรียนรู้จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้ 1) การจัดหมวดหมู่ 2) การรู้ค่าจำนวน 1- 10 3) การจำแนกเปรียบเทียบ และ 4) อนุกรม แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อกิจกรรม 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหาการเรียนรู้ 4) ขั้นตอนการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่กิจกรรม โดยการสนทนา ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เล่นนิทาน ปริศนา คำทาย เพื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจและมีความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมที่นำมาจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่จะเรียนรู้

2. ขั้นสะท้อนคิด เป็นการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์มาทบทวนอีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนขยายความรู้ความเข้าใจมากขึ้น โดยใช้คำถามโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากความคิดของนักเรียนที่เกิดจากเรียนรู้ของตนเอง

3. ขั้นถ่ายโยงความรู้ เป็นขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนทำงานศิลปะอย่างอิสระตามเงื่อนไขของรูปแบบ โดยครูเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ อธิบายวิธีทำ เด็กแบ่งหน้าที่ร่วมกันวางแผนในการทำกิจกรรมและลงมือปฏิบัติกิจกรรม

ผู้วิจัยนำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพของเรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 แสดงคุณภาพดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3			
1	ชื่อกิจกรรม	4	4	5	4.33	0.58	มาก
2	จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3	เนื้อหาการเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4	ขั้นตอนการเรียนรู้						
	ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
	ขั้นสะท้อนคิด	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
	ขั้นถ่ายโยงความรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวมขั้นตอนการเรียนรู้				4.78	0.38	มากที่สุด
5	สื่อและแหล่งเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6	การวัดและประเมินผล	4	4	5	4.33	0.58	มาก
	รวม				4.41	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 คุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวันเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 พบว่า ภาพรวมของแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 โดยชื่อกิจกรรม มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 เนื้อหาการเรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ขั้นตอนการเรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และการวัดและประเมินผล มีคุณภาพในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	32	15	6.22	1.04	23.22	.000
หลังเรียน	32	15	11.81	1.33		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.33 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	32	15	6.09	0.73	22.92	.000
หลังเรียน	32	15	12.09	1.28		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 แสดงว่าทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์บูรณาการในกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทในชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างมีความหมาย เช่น กิจกรรมการนับสิ่งของระหว่างการรับประทานอาหาร การจัดของเล่น หรือการแต่งตัว ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนปฐมวัย อีกทั้งยังใช้แนวทางการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (active learning) ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget (1952) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา วงศ์เทพ (2566) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสะเต็มศึกษาที่มีต่อความสามารถทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนปฐมวัย โดยออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมใกล้ตัว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมดังกล่าวผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีความหมาย เข้าใจแนวคิดเชิงคำนวณ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี พัฒนพงษ์ (2566) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงตรรกะสำหรับนักเรียนปฐมวัยผ่านกิจกรรมคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน เช่น การชั่งน้ำหนักสิ่งของ การจัดเรียงของเล่นตามขนาด หรือการวางแผนซื้อของจากร้านค้าจำลอง การวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สามารถอธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่มหรือเปรียบเทียบจำนวนได้ และยังแสดงออกถึงความสนุกสนานและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทาง

คณิตศาสตร์ ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการทางด้านอารมณ์ควบคู่กับ
ความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ

2. ทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 3
ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้บูรณาการกิจกรรมประจำวัน มี
คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้
ออกแบบกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติและการเรียนรู้ผ่าน
สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ
และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้จริง เช่น การ
เปรียบเทียบน้ำหนักของสิ่งของ การแบ่งปันอาหาร และการ
เรียงลำดับสิ่งของตามขนาด ทั้งนี้ยังเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานทาง
คณิตศาสตร์อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดความเครียด
สอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้
ของนักเรียนจะพัฒนาได้ดีเมื่ออยู่ในโซนการพัฒนาที่ใกล้ที่สุด
(ZPD) และมีผู้ชี้แนะหรือสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุภา สมานจิตร (2566) ศึกษา
การจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ผ่านกิจกรรมในชีวิตจริง โดยเน้น
ให้นักเรียนเรียนรู้แนวคิดทางคณิตศาสตร์ผ่านสถานการณ์
ประจำวัน เช่น การชั่งน้ำหนักสิ่งของ การจัดเรียงของเล่นตาม
ขนาด หรือการวางแผนซื้อของจากร้านค้าจำลอง การวิจัยพบว่า
นักเรียนมีความเข้าใจในแนวคิดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ลึกซึ้ง
ยิ่งขึ้น มีทักษะในการอธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่มหรือ
เปรียบเทียบจำนวนได้ และยังแสดงออกถึงความสนุกสนานและมี
ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ ส่งผลให้ผลคะแนน
ทักษะทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ทุกครั้งที่เริ่มกิจกรรมควรมีการทักทายและทำ
ความคุ้นเคยกับนักเรียนเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลาย
2. ในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียน
ยังไม่ว่าตนเองจะต้องทำอะไรในกิจกรรม ดังนั้นครูควรบอก
แนวทางที่จะปฏิบัติคร่าว ๆ เพื่อให้นักเรียนรู้และสามารถปฏิบัติ
ตามกิจกรรมที่กำหนดได้
3. เนื่องจากในแต่ละกิจกรรมประกอบไปด้วยกิจกรรม
ย่อยต่าง ๆ ผู้วิจัยควรเตรียมการให้มีความต่อเนื่องและเตรียมสื่อ

การสอนหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเพื่อป้องกันการเกิด
อุบัติเหตุ

ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการจัดประสบการณ์
ทางคณิตศาสตร์บูรณาการในกิจกรรมประจำวันกับการจัด
ประสบการณ์ในตัวแปรอื่นที่มีผลต่อทักษะทางคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนอนุบาลปีที่ 3 เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการ
พัฒนาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะคณิตศาสตร์
สำหรับนักเรียนอนุบาลปีที่ 3
2. ควรมีการดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่
มีบริบทต่างกันที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และทักษะทางคณิตศาสตร์
สำหรับนักเรียนอนุบาล เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนในเขต
ชนบท หรือโรงเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อให้
สามารถเปรียบเทียบผลลัพธ์และเพิ่มความน่าเชื่อถือของ
ผลการวิจัย
3. ควรออกแบบเครื่องมือวิจัยที่สามารถวัดทักษะการคิด
เชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเชื่อมโยงเชิงคณิตศาสตร์ให้
ลึกซึ้งขึ้น เพื่อสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ในระดับที่
ครอบคลุมและลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- [2] กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟิก.
- [3] ขนิษฐา วงศ์เทพ. (2566). ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสะเต็มศึกษาที่มีต่อความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 25(2), 1–13.
- [4] คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2564). แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2566, จาก http://nscr.nesdc.go.th/nesdc_uat/แผนการปฏิรูปประเทศ/
- [5] ทิศนา แคมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] พิษญาภา สมานจิตร. (2566). การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการผ่านกิจกรรมประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กอนุบาล, วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนและพื้นที่, 15(1), 45–57.
- [7] โรงเรียนหนองม่วงชมพูทอง. (2566). รายงานการประชุมประจำปี 2566 โรงเรียนหนองม่วงชมพูทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. หนองบัวลำภู: โรงเรียนหนองม่วงชมพูทอง.
- [8] อัญชลี พัฒนพงษ์. (2566). แนวทางการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงตรรกะสำหรับเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน, วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 18(2), 200–215.
- [9] Piaget, J. (1952). *The Original of Intelligence in Children* (M. Cook, Trans.). New York, NY: International University Press.
- [10] Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Process*. Cambridge, MA: Harvard University Press.